

Триколенко С. Т.¹,
кандидат мистецтвознавства,
ORCID 0000-0003-2766-8345

baronessainred@gothic.com.ua

доцент кафедри

ОАД ФАБД НАУ

м. Київ, Україна

Ювелірні мости Володимира Маркіна

Анотація:

Дана стаття є продовженням циклу статей, присвячених синтезу монументального та мініатюрного мистецтва, а саме використанню архітектурних споруд та окремих елементів у якості естетичної основи ювелірних прикрас. До розгляду пропонується колекція «Мости» Володимира Маркіна, у якій автор передав мініатюрні зображення різних типів мостів. Методами художньої стилізації та узагальнення він розробляє ескізи, що виокремлюють та підкреслюють найхарактерніші особливості обраних мостів. Він використовує принципи кін етичності: деякі елементи його перснів рухаються, посилюючи візуально-змістовне відчуття наближення до реальних мостів.

Ключові слова: архітектура, персні, ювелірне мистецтво, прикраси, стилізація, золото, діаманти, Володимир Маркін, мости.

Постановка проблеми. На сьогоднішній день концепції ювелірної архітектури різюче відрізняються за принципами підбору художньої подачі: трюхмірне або двохмірне зображення, реалістична чи фантастична споруда, цілісна будівля чи окремий архітектурний елемент, монохромне або кольорове зображення, та ін. В межах цих відмінностей існують також певні розмежування, такі як натуралістичність або ж стилізація, узагальнення.

Мета статті. Стаття знайомить читачів із творчістю відомого ювеліра Володимира Маркіна, проводиться дослідження його колекції «Мости», основою для якої стали різні типи мостів. Вивчаються принципи передачі особливостей архітектурних

¹ © Триколенко С. Т.

конструкцій ювелірними засобами, елементи стилізації, узагальнення, створення візуально-змістовних образів.

Публікації за темою дослідження. На сьогоднішній день чимало мистецтвознавчих й технічних праць присвячені як питанням сучасного ювелірного мистецтва, так і архітектури. Багато відгуків про творчість відомих ювелірів зустрічається також у популярних виданнях а також критичних відгуках в мережі інтернет. Зокрема варто виділити праці Андреа Пьестробеллі, Франко Перфетті, Корнелії Дітріх, Андрія Ковальова, Франки Соззані, Фіорелли Донаті. Дослідженням в області синтезу мистецтв, зокрема, архітектури, скульптури, сценографії займаються О. Трошкіна, В. Пузирний, М. Авдєєва [4, с. 194].

Основна частина. У даній статті я пропоную до розгляду виробу російського ювеліра Володимира Маркіна, серед авторських колекцій якого виділяються дві, натхненні архітектурними конструкціями: «Мости» і «Собори». Професійну освіту митець здобув у художній школі імені В. Серова, потім навчався у Московській державній художньо-промисловій академії імені С.Р. Строганова. З 1999 року працював у великих ювелірних компаніях, зокрема в знаменитій іспанській компанії Carrera у Carrera. Розпочавши самостійну кар'єру, він обрав назвою бренду власне прізвище. 2010 року він заснував компанію Markin Fine Jewellery, а з 2016 року працює як самостійний художник-ювелір, створюючи незалежні авторські колекції. За словами самого майстра, «Слід вибирати лише те, що приносить задоволення та щастя» [1]. Однією з характерних рис виробів Володимира є їхня кінетичність – можливість руху і трансформації окремих елементів. Основоположниками kinetic jewelry вважаються Майкл Бергер та Бучін Йюшиока, на території Росії Володимир створює кінетичні прикраси, які легко змінюють форму та призначення [2].

Повернемося до розгляду запропонованої колекції. «Мости» – колекція, що складається з пернів та сережок. На їхнє створення Володимира надихнули суворі форми мостів, які свідомо не можуть асоціюватися з витонченими ювелірними прикрасами. Проте формування гармонічного, цілісного об'єкту за допомогою несумісних елементів, таких як суворі форми

промислової архітектури та витончені огранені мінерали стало своєрідною візитною карткою колекції. Окрему увагу варто звернути на візуальне сприйняття мосту, що знаходиться над водою. Арка у поєднанні з відображенням у воді формує образ кільця, а якщо прибрати зайві елементи – виходить якраз форма персня із декоративною оправою, яка має часто більше змістовно-концептуальне значення, аніж підтримуваний нею камінь. У даній колекції проявляється тенденція використання каменів для доповнення декоративних елементів оправ, а не навпаки: в руках майстра оправ стають композиційно незамінним елементом, який виконує не лише суто функціональну, а й важливу художньо-сміслову функцію [3, с. 43].

Перстень «Залізнодорожній міст» має сувору геометричну структуру, основними конструктивними точками якої є чотири широкі опори, розташовані по периметру. Зверху розташована своєрідна «рамка» оздоблена діамантами. Найцікавішим концептуальним елементом даного персня є діамант огранки «Принцеса», який, не будучи закріпленим стаціонарно, рухається всередині рамки, немов потяг із сяючими фарами. Саме така кінетичність і є однією з пізнаваних рис творчості Володимира Маркіна. Колористичне рішення обмежене біло-сіруватою гамою, із невеликими вкрапленнями жовтого золота. Крупний світло-жовтуватий діамант злегка контрастує із його сріблясто-білою стилізованою під структуру мосту оправою. Саме такі найтонші нюанси демонструють тонкий смак та вміння знайти гармонію. Кільце персня має просту гладку круглу форму, без додаткових елементів оздоблення. Варто зазначити, що загалом цей перстень розкриває красу сучасної конструктивної архітектури, одним із постулатів якої є лаконічність.

Перстень «Білий вантовий міст» узагальнено передає саму суть вантової конструкції: декоративні, на перший погляд, ванти насправді є основним елементом кріплення, що утримують дорожнє полотно. Крупний діамант круглої огранки являє собою своєрідний «пілон», що є центром вантової системи. Цілісність елементів персня, його симетричність та ефект глибини, що досягнуто завдяки невеликим відстаням між ідентичними «вантами» подають його як неперевершений витвір сучасного

ювелірного мистецтва. На відміну від попереднього прикладу, в цьому персні кільце виступає повноцінним елементом виробу – по-суті, воно зливається з оправою в єдине ціле, оскільки вантова система виростає з центру кільця. Колорит виробу повністю білий: білий діамант підтримує оправа з білого золота. Проте ювелір створив ідентичний перстень із чорним діамантом, що отримав назву «Чорний вантовий міст».

Перстень «Розвідний міст» демонструє принцип кінетичних прикрас: верхня площина оправи стилізована під дорожнє полотно, і являє собою дві частини мініатюрного щитка. Відкриваючись, вони демонструють глядачам вистелене діамантами кільце. Таким чином автор передав ілюзію блискучої в променях сонця води, що грає, немов діаманти. Задіяний не лише візуальний, а й асоціативний ряд: глядач не лише бачить ювелірну прикрасу, він осмислює її у контексті реальної архітектури в міському або природному середовищі. Нижня частина кільця симетрично відтворює верхню, за винятком діамантової вставки. Таким чином посилюється ілюзія відображення. Колорит персня – білий, без додавання кольорових краплень.

Перстень «Підвісний міст» являє собою найбільш реалістичне відтворення монументального архітектурного об'єкта в масштабах ювелірної прикраси. Елементи узагальнення й стилізації, безсумнівно, присутні, проте зосереджені радше в передачі тросових конструкцій та пілонів, аніж загальної композиції виробу. Бокові частини виходять за межі одного пальця, таким чином перстень певною мірою нагадує кастет. Дорожнє полотно вкрите дрібними діамантами, крихітні діаманти встановлені також на верхівках пілонів. Кільце оформлене у вигляді опор, які закріплені з цілісним сегментом за допомогою крихітних золотих цвяхів. За винятком цих невеликих краплень, колорит виробу сріблясто-білий.

Перстень «Чотирьохарковий міст» стилізований та узагальнений за своєю структурою. Посередині розміщено дві крупних «арки», які з боків доповнюються двома меншими. Кожна «арка» виділена структурним елементом кільця та підкреслена діамантом. Вся верхня площина декорована дрібними діамантами. На відміну від попередніх прикладів, тут

стилізація взяла гору над формою, видозмінивши міст практично до невпізнанності. Кільце частково переходить в оправу, саме з кільця виростає структура мосту. Колорит виробу – сріблясто білий, проте завдяки арочним заглибленням виникає природне затемнення та ефект глибини. Цей перстень доповнений сережками «Арочні мости», які виготовлено за аналогічною художньо-композиційною схемою: структура аркового моста стилізована, доповнена численним діамантовим декором.

Аналогічну схему покладено в основу сережок «Сапфірові мости»: верхня частина, де встановлено кріплення, зроблені за принципом «Арочних мостів», проте знизу на видовжених циліндричних тросах підвішені сапфірові краплини. Вони оздоблені по периметру мініатюрними сріблястими кільцями, у яких вставлені крихітні діаманти. Так автор втілює образ моста, що з'єднує дві стрімкі кручі, під якими біжить гірський потік.

Подібні ескізні схеми використано в кільцях «Обручальний міст» й «Титановий міст». Обручка «Обручальний міст» має сувору рівну структуру, середня лінія оздоблена дрібними діамантами. Окремі частини кільця закріплені між собою чотирма мініатюрними золотими цвяхами. Таке ж вирішення автор використав і у кільці «Титановий міст», проте в ньому відсутні діаманти. Сувора геометрія цього кільця демонструє лаконічність, надійність, витривалість сучасної архітектури. За винятком попередніх моделей, виконаних із білого золота, «Титановий міст» виготовлено із титану.

Колекція підвісок «Собори» виготовлена аналогічно до прикрас грецької студії QUPA, які були розглянуті у попередній статті. Підвіски та персні виготовлено за планами знаменитих соборів, увага зосереджується на основних структурних елементах фундаменту. Варто зазначити, що таке художнє рішення демонструє синтез архітектури й графічного мистецтва: плани постають у вигляді повноцінної концепції, яка розрахована на силуетне сприйняття [5, с. 130].

Підвіска «Руан» створена за планом готичного собору Руанської Богоматері у французькому місті Руан. Креслення передане досить точно, присутні навіть дрібні схематичні лінії. На відміну від аналогічних підвісок QUPA, в яких використано принцип заповнення металом конструктивних елементів або ж

навпаки – порожнин, тут застосовано прийом барельєфу. Із затемненої пластини виступають блискучі сріблясті лінії креслень, а наявність фону створює ілюзію глибини фундаменту.

Базиліка Святого Серніна, що в місті Тулуза, відома на весь світ як найкрупніший романський собор, знайшла відображення у срібній підвісці St.Sernin. Як і у підвісці «Руан» тут використано затемнену пластину в якості основи під рельєфні контури креслення. Висота рельєфу різна – для посилення ефекту глибини конструктивні лінії ховаються «на дні» підвіски, проте виблискують звідти на тлі темного фону, немов вогники в підземеллі.

План знаменитого собору Санта Марія дель Фіора став основою для однойменного персня на фалангу. У цьому виробі відсутня пластина-основа, натомість автор застосував часткове затемнення бокових граней конструкції. Завдяки чому глибини сприймаються контрастно відносно до верхніх деталей. Кільце є лише допоміжним елементом – воно не виростає зі структури щитка персня та не підтримує його за конструкцією.

Висновки. Розглянувши вироби Володимира Маркіна, можна з упевненістю відзначити його високий художній смак а також вміння передати у мініатюрі масштабні монументальні об'єкти, зробивши їх пізнаваними не зважаючи на авторські стилізації та узагальнення. Його бачення ювелірної архітектури базується на принципі творчого осмислення образу мостів у архітектурному чи природному середовищі. Втілюючи концепції різних типів мостів, він звертається не лише до їх структурних елементів, а й до поєднання мосту із водою, створюючи ефект відображення. Кінетичні елементи створюють ілюзію руху, передаючи таким чином змістовну паралель ювелірної та реальної архітектури. Колекція «Собори» демонструє вміння передати у ювелірних прикрасах не лише безпосередньо архітектурні об'єкти, а й їхні конструктивні плани. Багатогранність творчості митця дає плідне підґрунтя для подальших мистецтвознавчих досліджень.

Список використаних джерел:

1. Владимир Маркин. Ювелир. [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://vladimirmarkin.com/about/>.

2. Ювелир Владимир Маркин: механика, ирония, игра [Електронний ресурс] // Juvelirum – портал об украшениях и ювелирных секретах.– 2018. – Режим доступа до ресурсу: <https://juvelirum.ru/katalog-proizvoditelej/vladimir-markin-mehanika-ironiya-igra/>.

3. Триколенко С. Природні форми мінералів у ювелірній творчості Андрія Комарова / С. Триколенко // Актуальні питання гуманітарних наук: міжвузівський збірник наукових праць молодих вчених Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка / [редактори-упорядники В. Ільницький, А. Душний, І. Зимомря]. – Дрогобич: Видавничий дім "Гельветика", 2018. – Вип. 20. Том 3. – с. 42-45

4. Триколенко С. Т. Ювелірна архітектура: традиції та сучасність / С. Т. Триколенко // Проблеми розвитку міського середовища: Наук.-техн. збірник/ / С. Триколенко. – Київ: ЦП "Компринт", 2019. Вип. 2 (23) – С. 193–200.

5. Триколенко С. Т. Використання архітектурних планів у ювелірному мистецтві на прикладах виробів грецької студії QUPA/ С. Т. Триколенко // Проблеми розвитку міського середовища: Наук.-техн. збірник/ / С. Триколенко. – Київ: ЦП "Компринт", 2020. Вип. 1 (24) – С. 128–135.

Триколенко С.

Ювелирные мосты Владимира Маркина

Аннотация:

Данная статья является продолжением цикла статей, посвященных синтезу монументального и миниатюрного искусства, а именно использованию архитектурных сооружений и отдельных элементов в качестве эстетической основы ювелирных украшений. К рассмотрению предлагается коллекция «Мосты» Владимира Маркина, в которой автор передал миниатюрные изображения различных типов мостов. Методами художественной стилизации и обобщения он разрабатывает эскизы, выделяет и подчеркивает характерные особенности избранных мостов. Он использует принципы кинетичности: некоторые элементы его колец движутся,

усиливая визуально-содержательное ощущение приближения к реальным мостам.

Ключевые слова: архитектура, перстни, ювелирное искусство, украшения, стилизация, золото, бриллианты, Владимир Маркин, мосты.

Trykolenko S.

The jewelry bridges by Vladimir Markin

Summary:

This article is a continuation of a series of articles on the synthesis of monumental and miniature art, namely the use of architectural structures and individual elements as the aesthetic basis of jewelry. The collection "Bridges" by Vladimir Markin, in which the author presented miniature images of different types of bridges, is proposed for consideration. By means of artistic stylization and generalization, he develops sketches that highlight and highlight the most characteristic features of the chosen bridges. He uses the principles of ethical ends: some elements of his rings move, enhancing the visual sense of approaching real bridges. In this article I propose to consider the products of Russian jeweler Vladimir Markin, among the author's collections of which are two inspired by architectural designs: "Bridges" and "Cathedrals". This article is about the Bridges collection. The artist received his professional education at the V. Serov Art School, then studied at the S.R. Moscow State Art and Industrial Academy. Stroganova. Since 1999, he has worked at major jewelry companies, including the famous Spanish company Carrera y Carrera. Starting his own career, he chose a brand name of his own. In 2010, he founded Markin Fine Jewellery, and since 2016 works as an independent jewelry artist, creating independent collections of authors. According to the master himself, "It is only necessary to choose what brings pleasure and happiness". One of the characteristic features of Vladimir's products is their kinetics - the ability to move and transform individual elements. The founders of kinetic jewelry are Michael Berger and Buchin Yoshioka, in Russia Vladimir creates kinetic jewelry that easily change shape and purpose

Keywords: architecture, rings, jewelry, jewelry, stylization, gold, diamonds, Vladimir Markin, bridges.